

TKP'nin SESİ:

20.8.1977 (Cumartesi: 17⁴⁰ ya

Bu yayımmızda "İşçinin Sesi" gazetesinden: Genel grev ve ordu" konulu yazıyı ve "Dinleyici mektupları programımızı" dinliyeceksiniz.

TKP'nin SESİ

21.8.1977 (Pazar: 17⁴⁰ yayımı)

Bu yayımmızda "İşçinin SESİ" gazetesinden: Genel grev ve ordu konulu yazıyı ve "Dinleyici mektupları programımızı" dinliyeceksiniz.

TKP'nin SESİ:

21.8.1977 Nec.

"İşçinin SESİ" gazetesinden: Genel grev ve ordu:

D.D. Bugünlerde silahlı kuvvetler, ordu da kaynayan bir kazamı andırıyor. Daha doğrusu, faşist tırmanmada kendilerine destek arayan gerici faşist güçler orduyu iyice karıştırıyorlar. Ordu içinde elemeleri, ayıklamaları konu edinen Yüksek Askeri Şuranın toplantısından sonra silahlanmaya, faşist tırmanışa, komando baskınlarına hız verildi. Militarist kliğin başı Sancarın geçen yıl uzatılan görev süresi doluyor. Demireller, Türkeşler bu göreve kendilerine yakın olan bir paşayı getirmek, böylece orduyu daima yanlarında görmek için yoğun bir çaba harcıyorlar. Bu konuda Amerikan emperyalizminin, NATO generâlerinin buyruklarını yerine getirmeye çalışıyorlar. Kara kuvvetleri komutanının hala açıklanmaması,

CHP genel başkanı Ecevit'in değinmiş olduğu ordu konusunun, hükümeti oluşturan partilerin gizli protokollerinde yer aldığı, bu sorunun gerici-faşist güçlerin gizli anlaşmalarıyla kotarılmak istendiği kanısını doğruluyor. Sancar'ın son günlerdeki "ete, süte" dokunmayan demeçleri, ~~xxx~~ Amerika Birleşik Devletleri başkanı Kartır'ın Türkiye'ye 55 milyon dolarlık askeri yardım ^{inde kaynaşmanın} ~~xxx~~ onayladığı propagandasının yapılması ordunun ~~xxx~~ sertleştiğini gösteriyor.

D.D. Ordu konusu, silahlı kuvvetlerin genel grev gibi önemli bir eylemde takınacağı tutum, İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliğinin yayın organı "İşçinin Sesi" gazetesinin 73. sayısında önemle ele alıymıyor. "Genel grev ve ordu" başlıklı yazıda şöyle deniyor:

Yoldaşlar ileri !

Memet Kurtalan

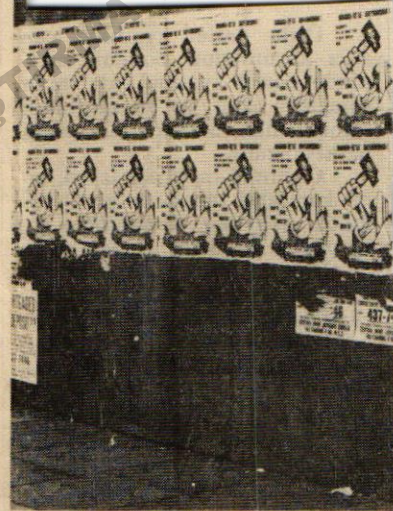
İkinci MC başa çöreklenmeye çabalıyor. Ülkede koşullar genel grevi zorluyor. Öte yandan yüксеlegelen sınıf savaşının, demokratik savaşının mantığı da genel greve geldi dayandı.

İşçi sınıfı iki başlı düşmana karşı tüm halkın özlemlerini, istemlerini özveriyle, kendi proleter yöntemleriyle savunuyor. Halkımız, yiğitlerin yiğidi işçi sınıfının savaş yöntemlerini benimsiyor, onun çevresinde halkalanıyor. Tüm halk genel greve hazırlanıyor. Ulusal demokratik direniş, işçi sınıfının hegemonyasında gelişip güçleniyor.

TKP, tüm baskılara karşı, savaşın en önünde yürüyor. Bu savaşkan partiye konan yasak zincirlerinin kırılması, demokratik savaşımın bir odak noktası, ulusal bir sorun oldu. İşçi sınıfımız bu sorunu da çözecektir. Ülkenin sosyalizme açılan ileri demokratik gelişme yolunu tıkayanlara karşı savaşırken, öncü partisi, politik birliği TKP'sinin yasak zincirlerini de kırıp atacaktır.

Genel grev devrimci süreci son hızla derinleştirecektir. Devrimin kalıcı kadrolarının, "oraya barikata" çıkacak kadroların yetişiminde en önemli okul olacaktır. Devrimci dönemlerde baş tehlike olan sağ oportünizme karşı savaş da yükseltecektir. Bunlar genel grevin nesnel mantığında vardır.

Genel grevden yüz akıyla çıkacağız. Yerli-yabancı tekellerin kanlı iktidarını yıkacağız, sosyalizme açılan savaş yoluna fırtına gibi daleacağız.

Genel grev ve ordu

Baştarafı 2. Sayfada

mi faşist subayların tutuklanma-
sı bunu gösteriyor. Görünürde
hiç bir kanıt olmasa bile, gözü
kapalı, denebilir ki ülkenin bu
koşullarında orduda da işler
"tıkırında" değildir. TKP'nin
Sesi radyosunun belirttiği gibi,
"ordudaki yurtseverler militarist
kliğin buyruklarını dinlemiyor...
Kendi gur sesini 'gerici-faşist or-
taklığa hayır', 'demokratik öz-
gürlüklerden yana bir hükümet'
diyen yığınların haykırılarına
katıyor."

Lenin

"Devrimci dönemdeki yı-
ğınsal grevlerin kendi nesnel
mantığı vardır. Bunlar her yönde
yüzbinlerce, milyonlarca kıvılcım
yayarlar. Ve tüm çevrede aşır-
ının patlayıcı maddesi.....var-
dır." (Lenin, Tüm yapıtları,
İngilizce baskı, cilt 18, s:108)
İşte böyle patlayıcı madde ile
dolu Türkiye'mizde, işçi sınıfı-
nın süregelen savaşları, Maden-İş'
in yiğit grevi her yöne kıvılcım-
lar yağdırdı. Bu kıvılcımlar asker-
i barakalara da ulaştı. Buna en-
gel olabilecek bir güç yoktur.

Genel grev, işçinin, köylü-
nün, öğretmeninin, öğrencinin, or-
du içindeki üniformalı kardeşine
giden kıvılcımları kat kat artır-
acak, belki de yürekleri ateşe ve-
recektir. Bu ateşi bilinçli olarak
körüklemek gerekir çünkü yaşam
koşulları yalnızca sivil halk için
değil, askerler ve yurtsever su-
baylar için de çok ağırdır.

Lenin der ki: "Rusya'daki askeri baraka-
lar, kural olarak, her türlü ceza-
evinden daha kötüdür. Kişiliğin
barakalardaki kadar ezildiği ve
bastırıldığı bir yer daha yoktur.
İşkence, dayak ve insanın aşağı-
lanması hiçbir yerde bu denli

bol değildir." Lenin bunu 70 yıl
önce Çarlık ordusu için söylü-
yor. Gelgelelim, aynı durum 70
yıl sonra Türkiye ordusunda
bütün gerçekliğini koruyor.

İki üç demir fazla takıyor
diye adamın biri kalkar, ere sö-
ver. Er yutkunmak zorundadır.
Hakkını savunamaz. Verilen ce-
zalar ceza değil işkencedir. Ku-
mandanın karısının kaprisini bile
er çeker. İki asker biraraya ge-
lip, "yemekler kötü" diye konu-
şamazlar, "isyan" sayılır. Er ile-
riciyse, Kürtse zaten baştan da-
yağı hak etmiş demektir. Kısaca-
sı Türkiye'de askerlik "torpilsiz-
ler", halk çocukları için yaşamın
karanlık, çileli bir dönemidir.

Türkiye'de bugün ilkokul
çocukları bile politikayla ilgile-
nirken hâlâ "askerlerin politika-
dan uzak durması gerektiğine"
dair uyardırmacılar ileri sürülüyor.
Bunlar artık sökmöz. Bu uyardı-
rmacılarla, baskıyla, zorla, asker
emperyalizme, gericiilere, faşist-
lere alet edilemez, onların suç
ortacı olamaz. İşçiye, halka ateş
açıp da "politikadan uzak dur-
ma" sisü altında en gerici, halk
düşmanı politikaya sürüklene-
mez.

Kısacası ülkenin ve de ordu-
nun içinde bulunduğu koşullar,
emperyalist boyunduruk, ağır
baskılar, işkenceler, dayaklar, as-
kerin de, yurtsever subayın da
boğazına gelmiştir. Onlar da
genel greve yalnızca omuz
vermekle, grevci işçileri, halkı
savunmakla kalmayıp, ülkenin ve
ordunun başını tutan, yurdu
emperyalizme satan, faşizme
yatan bir avuç baş belâsına karşı
genel grev türü bir harekete
geçebilirler. İçlerindeki kıvılcımı
alevlendirebilirler.

TKP'nin SES:

27.8.1977

Nec.

/Pazar

BOSD 60 yaşında dizimizden: 4.

"Toplumsal-politik yaşamda Sovyet kadını:

D.D. Sovyet kadınının ülkenin toplumsal yaşamdaki politik etkinliği yıldan yıla artmaktadır. 1933 yılında yerel yönetim organlarında kadınların oranı yüzde 33,1 iken, bu oran 1973'te yüzde 47'ye yükselmiştir.

Sovyetler Birliği Yüksek Konseyinde kadın sayıavların oranı ise yüzde 31'dir. Bilindiđi gibi Amerikan Kongresinde kadınların oranı sadece yüzde 3'tür. Türkiye Büyük Millet Meclisinde kadın sayıavların oranı yüzde biri bile bulmuyor.

~~Sovyetler Birliği~~ Ülkenin toplumsal-politik yaşamında ^{kadının} etkinliğinin artmasıyla birlikte Sovyet kadınlarının toplumsal kuruluşlardaki sayısı da yükselmiştir. Örneğin devrim yıllarında Parti üyesi kadınların sayısı birkaç yüzü geçmezken, bugün ~~Sovyetler~~ ~~Birliği~~ 3,5 milyon kadın Sovyetler Birliği Komünist Partisi üyesidir. 12 milyon genç kadın ise Leninci Komsomolun saflarında örgütlenmiştir.

Sovyet kadınlarının temsilcileri birçok uluslararası kuruluşlarda etkin bir çalışma yürütmektedir. 1945'te Pariste toplanan

Uluslararası Kadınlar Kongresi, Sovyet kadınlarının önerisi ve etkin çabasıyla Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun kurulmasını kararlaştırmıştır. Bütün dünyadaki demokratik kadınları çatısı altında birleştiren bu Federasyon bugün tüm ilerici güçlerle birlikte emperyalizme, faşizme, ırkçılığa, sömürgeciliğe harbe, silahlanma yarışına karşı, kalıcı bir barış, halklar arasında dostluk, karşılıklı işbirliği ve ~~güvenlik~~ güvenlik, demokrasi ve sosyalizm için savaşmaktadır. Bu savaşta Sovyet kadınları başı çekmektedir.

D.D. Sovyetler Birliğinin ekonomik gücünün artmasıyla, sosyalist devletin analara yaptığı yardımlar da artmaktadır. SBKP'nin 25. Kongresinde kabul edilen 10. beşyillik planda, çalışan kadınların yaşam ve iş koşullarının daha da iyileştirilmesi için çeşitli tedbirleri kapsıyan bir program yer almaktadır. Bu dönemde, örneğin her anaya, çocuğun doğumundan bir yaşını doldurana kadar bir yıllık süre içinde, çalışmaksızın aylığının yüzde 75'e kadar bölümü ödenecektir. Ayrıca çocuklu analara, ücretin^{den} hiçbir kesinti yapılmaksızın yarım gün, yada haftada 4 gün çalışma olanakları sağlanacaktır. Bilindiđi gibi Sovyetler Birliğinde kadın erkek, eşit iş için eşit ücret almaktadır. Kapitalist ülkelerde ise durum tam tersinedir. Uluslararası Çalışma Örgütünün verilerine göre, çalışan kadınlar erkeklere oranla İsveçte yüzde 30, Federal

Almanyada yüzde 31,3, Japonyada ise yüzde 50 daha az ücret almak-
tadırlar. Amerika Birleşik Devletlerinde patronlar kârlarının
yüzde 40'ını, erkek ile kadın emekçi^{ler} arasındaki ücret eşitsizliği
sayesinde sağlamaktadırlar. Böylesi bir sömürüyü Türkiye için
de söylemek mümkündür.

~~Çakırın~~ Sovyetler Birliğinde emekçi kadınlara sağlanan emek-
lilik, sosyal sigorta ve devlet yardımları gibi hakları, kapitalis
ülkelerde emekçi kadınlara için uzak bir hayaldir. Bunun için
bu ülkelerin kadın emekçileri, erkelerle birlikte çetin bir savaş
yürütmektedir.

~~Örne~~ Sovyetler Birliğinde daha 1956 yılında kabul edilen
bir yasayla kadın emekçiler, 15 yıllık bir çalışma stajıyla 50
yaşında, çok çocuklu emekçi kadınlar ise 45 yaşında emelkilik
hakkını kazanmışlardır.

Bazı kapitalist ülkelerde ~~durum~~ ise durum şöyledir: Amerika ve İsveç'te emekçi kadınlar 62 yaşında, İspanya, Portekiz, Federal Almanya, Hollanda ve Finlandiyada 65 yaşında, İsveç ve Kanadada 67 yaşında, İrlanda ve Norveç'te ise 70 yaşında emekli olabilmektedirler.

SKP'nin 25. Kongresinde Brejnev yoldaş, Sovyet kadının sosyalizm ve komünizm kuruculuğundaki emek ve hünerini şöyle değerlendirdi: " Halkımızın büyük başarılarından söz ederken, bu başarılarla kadınlarımızın büyük katkısını takdirle belirtmeden geçemeyiz. Ülkemiz, bu başarı ve kazanımların elde edilmesinde, kadınlarımızın özverili emeğine ve hünerine çok borçludur. Ve yiğit kadınlarımız, Kongremizin gelecek dönem için belirlediği büyük ödevlerin yerine getirilmesinde yine ön sıralarda yerlerini alacaklardır..."

TKP'nin SESİ:

21.8.1977 (Pazar: 9¹⁰ yayını)

Bu yayınıımızda "MESS patronlarının gizli toplantı tutanakları ve kararları" başlıklı bir belgeyi, "MESS patronları ~~xi~~ suçüstü yakalandı" konulu birinci yorumumuzu, "Ulusal Demokratik Cephe ve ters tutumlar" başlıklı yazımızı, "Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesinin "Nötron bombasını durduralım" çağrısını, "Maoculuk, emperyalizmin, faşizmin bir koludur" konulu ikinci yorumumuzu, "Gençlik işçi sınıfının yolunda ilerliyor" başlıklı yazımızı ve "Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi 60 yaşında" dizimizden "Toplumsal-politik yaşamda Sovyet kadını" başlıklı yazıyı dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin SESİ:

110
Dinleyici mektupları:

21.8.1977 Em.

S.D. Bir dinleyecimiz sermaye çevrelerinin iş kazası dedikleri, ama gerçekte iş cinayetleri üzerine bir mektup göndermiş. Şöyle yazıyor: "SSK'nun istatistiklerine göre 1971 de 148.822 iş kazası olmuş ve 583 işçi ölmüştür. Bu sayılar 1973 de, 176.939 iş kazası 822 ölü, 1975 de ise 182 601 iş kazası ve 855 ölüdür.

Yukarıda belirtilen sayıların ülkemizdeki gerçeği yansıtmadığı açıktır. SSK'nun istatistikleri sadece sigortalı olarak çalışan işçileri kapsamaktadır.

İş cinayetlerinin en yoğun olduğu inşaat sektörü işçi sınıfımızın en örgütsüz ve dağınık alanlarından biridir. İnşaat işçilerinin büyük bir çoğunluğu sendikasız ve sigortasızdır. İş kazalarında ölümlerde, maden ocakları ikinci sırada yer alıyor. Egemen sınıflar tarafından emperyalist

tekellere peşkeş çekilen yeraltı kaynaklarımızın talanında bunlar kârlarını arttırmak için işçilerin yaşama haklarını ellerinden alıyorlar. Aynı durum, bir devlet işletmesi olan EKİ^{İşletmesi} içinde söz konusudur.

Ülkemizde, işbirlikçi Tekelçi sermayenin, sömürücü sınıfların işçi sınıfımız üzerindeki baskısı, sömürsü iş cinayetleriyle birlikte yol alıyor. Patronlar doymak bilmeyen kâr hırsları nedeniyle işyerlerinde, fabrikalarda, maden ocaklarında gerekli güvenlik tedbirlerini almıyorlar. Yasa maddeleri uygulanmadığı gibi, sendikaların bu konudaki çabaları da/yeter henüz siz kalıyor. Yetersiz de olsa, "İşçi sağlığı ve işgüvenliği" tüzüğüne uygulamaya sokulması, demokratikleştirilmesi, güvenlik tedbirlerinin denetimine işçilerin katılması savaşımı işçi sınıfımızın barış, demokrasi ve sosyalizm savaşının bir parçasıdır.

Muzik.

tabaşılar bizi sözde bağımsız sarı sendikada kalmamız için zorluyorlar. Tabii,patronla beraber ahazırlanan bir baskıydı bu,ama gene de yıldırılmazlar işçiyi.İşçi haklarını savunan devrimci sendikaların işçileri örgütlemesinden korkuyor patronlar.Fakat başaracağımıza inanıyorum."

muzili

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Şimdi de İstanbul'dan gönderilen ve cam işçilerinin örgütlenme ve direnişlerini ele alan iki mektup üzerinde duracağız.

Birinci mektup Küçükköydeki cam işçilerinin direnişiyle ilgili. Dinleyicimiz, Küçükköy'de bulunan Net Cam ve Erol Cam sanayii işyerlerinde çalışan işçiler ile yine aynı semtte kurulu bulunan Gür Cam Sanayii fabrikasında çalışan işçilerin direnişleri üzerinde duruyor ve şöyle yazıyor: Direnişin örgütlenmesini ve yönlendirilmesini , Dev-Genç oldukları söylenen Küçükköy Emekçileri Yardımlaşma Derneği yöneticileri yürütüyordu.

HürCam-İş Sendikasına başvuran birçok işçi arkadaş, çok kötü şartlar altında çalıştıklarını, çalışanların büyük bölümünün sigortasız olduğunu, akort üzerinden üretim yaptıklarını söylemişlerdir.

Ancak direnişin birçok yanlışlıklarla devam ettiğini, Dernek yöneticilerinin kendilerine güven vermediklerini, bu nedenle de DİSK'e

bağlı

-2-

✓ Hür-Cam -İş sendikasında örgütlenmek istediklerini bildirdiler.

Nitekim Gür Cam sanayii işyerinde çalışan işçiler, Hür Cam İş Sendikasına gelerek, direnişin pekçok işçinin başını derde sokacağını dernek yöneticilerinin sendikada örgütlenmemize engel olduklarını anlatarak, işverenlerin uşaklığını yapan bu adamlar şimdi keskin devrimci oldular, bu nedenle bunlara güvenemiyoruz, dediler.

Nitekim Direniş hemen hemen yok denecek kadar bir takım hakların elde edilmesiyle , bunun yanında da birçok işçinin tazminatsız işakitlerinin feshedilmesiyle sonuçlandı."

S.D. ~~İkinci mektubu~~ Paşabahçeden ~~gelen~~ gelen ikinci mektup ta sendikal sorun üzerinde duruluyor ve özetle şunlar belirtiliyor:

" Cam işkolunda çalışan işçilerin büyük çoğunluğunun DİSK'e bağlı Hür-Cam -İş Sendikasına üye olması ve Kristal-İş sendikasının tek

yetki

li olduğu

yetkili olduğu Paşabahçe Cam fabrikasında işçilerin örgütlenmesini önleyemeyeceğini anlayan Kristal-İş'in sendika patronları yenibir taktiğe başvurdular: ilerici gözükmeye taktiğine.

İşçi sınıfımızın gelişen mücadelesi ve onun tek kitle ve sınıf sendikası olan DİSK'e karşı tüm işçilerin artan saygı ve sempatileri, emekçi yığınların gün geçtikçe demokrasiden yana tavırlarının hızlanması, yıllarca faşist ve gerici propagandanın başını çeken sarı sendikacıları taktik değiştirmeye zorladı. Şimdi Kristal-İş'in göbekli patronları Paşabahçe Cam Sanayiinde çalışan emekçilere biz sosyal-demokratiz , diyorlar. Böylece, Paşabahçedeki emekçilerin DİSK'te örgütlenmelerine engel olacaklarını sanıyorlar. Öte yandan ise, bu iş yerinde işveren hastalanan , iş kazası geçiren işçilere vizite kağıdı vermemekte, tedavi olmak için istirahat kullanan işçileri işten atmaktadır. Sorunlarının çözülmesi, yasal haklarının işverence

tanınması için sendikaya başvuran işçileri Kristal-İş yöneticileri sendika kapısından kovmaktadırlar.

Şimdi de DİSK'e bağlı Hür Cam -İŞ sendikasının Paşabahçe'deki örgütlenme çalışmalarını engellemek amacıyla işverenle tuzaklar kurmakta, fabrika içinde korku havası yaymaya çalışmaktadırlar. Ancak bunlar, Paşabahçe Cam fabrikasında çalışan emekçilerin DİSK'e olan güvenlerini ve DİSK'te örgütlenmek için verdikleri mücadeleyi kıramıyacaktır. "

- Müzik-

S.D. Bugünkü programımızın son mektubu Kocaelinden geliyor, ve bir sanayii pavyonundan izlenimler dile getiriliyor. Mektubuna, "Kocaelinde bir sanayi fuarı açıldı" diye mektubuna başlayan dinleyicimiz şöyle devam ediyor: " Bu fuarda ilericiler Kocaeli Derneği Kocaeli şubesinin de bir satış pavyonu vardı. Pavyonda çok çeşitli şeyler

satılıyordu. Ankara, Balıkesir, Bursa, Çaycuma, Uzunköprü, Bartın ve İstanbul'daki ilerici kadınlar da yaptıkları işleri satılmak üzere Kocaeline göndermişlerdi. Satışlar sırasında en çok dikkati çeken, en çok satılan politik içerikli panolar oldu. Özellikle 1 Mayıs afişinden esinlenerek yapılan panolar, Nazım Hikmet'ten şiirlerin yazıldığı panolar çok ilgi görüyor, çok satılıyordu.

Halkın İKD pavyonuna ilgisi büyüktü. En kalabalık burasıydı.

İKD üyeleri, gelenlere satışlardan elde edilecek gelirin MESS'e karşı direnen Maden-İş üyesi işçilere verileceğini söylüyorlardı.

Bu, pavyona karşı ilgiyi daha da arttırıyordu. Karısıyla satış pavyonundan içeri giren bir emekçi/yanımda, karısına dönüp "burada emekçi havası var, buradan muhakkak birşeyler alalım" diyordu.

İKD satış pavyonunun böylesine sıcak bir ilgi görmesi, egemen güçleri, faşistini, Maocusunu kudurttu. Politik içerikli panolar resmi

görevliler tarafından indirildi, satılması yasaklanmak istendi.

Fakat Kocaelinin emekçi halkı 1 Mayıs panolarını sormaya, aramaya devam etti. Fuarın son gecesinde bile "ileri demokratik bir düze yazılı panolar emekçi halkımız tarafından aranıyordu."

- Müzik-

Dinleyici mektupları programını dinlediniz.

-Müzik.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ:

18.8.1977 Nec.

"İşçinin SESİ" gazetesinin 73. sayısından bir
derleme:

D.D. İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliğinin yayın organı "İşçinin SESİ" gazetesinin ~~xxxxxxx~~ "Ulusal Demokratik Güçlerin ortak Forumu için ileri" belgisini başa alan 73. sayısını çıkarmıştır. Gazetenin bu sayısında, gerici-faşist karması 2. Demirel hükümetine karşı ulusal demokratik güçlerin birliğini pekiştirerek ~~xxxx~~ savaşı güçlendirmek, Maden-İş'in yigit grevcileriyle ulusal ve uluslararası dayanışmayı yaygınlaştırmak sorunları ele alınmakta, İngilteredeki işçilerimizin, ilerici, yurtsever güçlerin çeşitli devrimci eylemleri okuyuculara aktarılmaktadır.

"İşçinin SESİ" gazetesinin 73. sayısında ayrıca genel grev konusunu işliyen yazı ve yorumlar, TKP MK'nin 20 Temmuz 1977 günlü

bildirisiyle Büyük Oktobr Sosyalist Devriminin 60. yıldönümü kutlama çağrısı, TKP MK organı "Atılım" gazetesinde ^{ve} "TKP'nin SESİ" radyosu adına Federal Almanyanın "Siemens-Röhrenverk" fabrikasında çalışan Türkiyeli kadın işçilerimizle yapılan bir görüşme yer almaktadır.

klı haber-yazıda "Dayanışma güçleniyor" başlığıyla, İngilteredeki işçilerimizin, öğrenci ve ilerici aydınlarımızın Maden-İş'in yiğit grevcileriyle dayanışma eylemleri, grevcilere yardım kampanyaları anlatılıyor. İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliğinin grevdeki metalürji işçileriyle dayanışma eylemlerinin sürdüğünü bildiren "İşçinin Sesi" gazetesi devamla şunları yazıyor: "Tüm Kuzey Londra sokakları Maden-İş'le dayanışma afişleriyle donatıldı. İşçilerimiz fabrikalarda, çay saatlerinde, öğle tatillerinde hem grevi konuşuyor

hem bağış topluyorlar. Birçok işyerinde her Cuma günü düzenli olarak grevci işçilere bağış toplama kararı alındı. Önümüzdeki günlerde İngiltere Türkiyeli İlerici Birliği grevle dayanışma kampanyasını İngilterenin diğer kentlerinde de örgütlemek için toplantılar yapacaktır.

"İşçinin Sesi" gazetesinin 73. sayısında bir okuy^{su} mektubu da yer alıyor. "İşbirlikçileri ezeceğiz" başlığını taşıyan mektup-
ta özetle şöyle deniyor: "MESS yöneticileri "Maden-İş" grevinin ülkeyi bir uçuruma sürüklediğini öne sürüyorlar. Burjuva basını^{nu} da harekete geçirip "işçiler memleketi batırıyor" diye bas bas bağırı^{yor}yorlar. Amaç, toplumun en örgütlü, en savaşkan kesimi olan sanayi işçilerini, öteki anti-tekelci, anti-emperyalist güçlerden soyutlamak. ^Unları, ülkenin ekonomik, sosyal, politik yönden

~~sorumlusu~~ çöküşünün sorumlusu, suçlusu olarak göstermek.

Evet, Türkiye' ~~de~~ bugün tam bir çöküş içinde. Gizli açık işsiz sayısı 10 milyonu aştı. Dış borçlar 12,5 milyar doları buldu. TKP genel sekreteri Bilen'in dediği gibi "Türkiye uçan kuşa borçlu."

Bu çöküşün sorumlusu işbirlikçi, holdinkçi burjuvazidir. Burjuvazinin gerici-faşist karması hükümetleridir. İşçi sınıfı bu çöküşün sorumlusu olamaz. Ama işçi sınıfı, işbirlikçi, holdingçi burjuvazinin çöküşünün sorumlusu olacaktır. Bu sömürü ve soygun düzenini kökünden yıkacak, dökülen kanların hesabını soracak, güneşli günleri getirecektir. "

"İşçinin SESİ" gazetesinin 73. sayısında "Ulusal hareket nedir" ^{Söyle diyor:} başlıklı yazı ~~xxkda~~ Maden-İş greviyle genel grevin başka bir yönü ele alınıyor. Yazıda, ~~xxk~~ Lenin'in, Rusya işçilerinin 1912

yılındaki greviyle ilgili şu sözleri veriliyor: "Rusya işçileri-
nin 1912'deki devrimci grevi kelimenin tam anlamıyla ulusaldı.
Çünkü, ulusal hareket hiç de... tüm burjuvazinin, yada en azından
liberal burjuvazinin anlaşma içinde olduğu hareket anlamına gelmez
D. Tam tersine, ~~ulusal bir hareket~~ tüm ülkenin nesnel gerekliliklerini
dile getiren ve en ağır darbeyi, ülkenin gelişmesi önünde engel
oluşturan düşmanın merkezi güçlerine indirmeyi amaçlıyan hareket
ulusal harekettir. Ulusal hareket, nüfusun büyük çoğunluğunun
sempatisini alan harekettir..."

İşbirlikçi holdinkçi burjuvazinin merkezi güçlerinden
MESS'e karşı halkın büyük çoğunluğunun özlemlerini savunan ve ak-
tif dayanışmasını yanına alan Maden-İş grevi de böyle ulusal bir
harekettir. Genel grev daha da geniş çapta ulusal bir hareket
olacaktır.

Aynı biçimde, TKP'nin legale çıkma savaşım da bugün ulusal bir harekettir. Ülkenin içinde bulunduğu koşullarda, sınıf savaşımın direnişin ulaştığı düzeyde, ulusal demokratik ~~savaşım~~ güçlenme sürecinde TKP'nin legale çıkması hem nesnel bir gereklilik, hem de iki başlı düşmanı canevinden vuracak bir harekettir. TKP'nin legale çıkma savaşı öylesine yığınsaldır ki, demokrasi savaşımının mihenk taşı olmuş, seçimleri bu konuda bir referanduma çevirmiştir. Kuşkusuz bunun altında yatan, TKP'nin her geçen gün artan gücüdür..."

D.D., İşçinin Sesi" gazetesinin 73. sayısında, genel grev konusunda üç yazı yer alıyor. ~~"Devrimci Birlik"~~ "Genel grev ve birlik" başlıklı yazıda işçi sınıfının sendikal ve politik birliğini sağlama konusuyla işçi-köylü bağlaşıklığı sorunu işlenirken, "Devrimci uyumculuk" başlığını taşıyan yazıda TİP yönetiminin ve "Yürüyüş" dergisinin genel grev konusundaki kaypak tutumu eleştiriliyor.

İşçinin Sesi'nde işçi grev ve ordu konusu işleniyor.

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi

Türkisches Europakomitee für Frieden und Freiheit

KOORDINASYON KURULU

Augustastr. 14

4650 Gelsenkirchen

4 Ağustos 1977

NÖTRON BOMBASI'NI

DURDURALIM!

6 Ağustos 1945 günü, savaşın Japonların yenilgisi ile biteceği kesinleşmişken, Amerikalılar Hiroşima'ya ilk Atom Bombası'nı attılar. Üç gün sonra Nagasaki'ye bir Atom Bombası daha atıldı. Yüzbinlerce insan bir anda öldü. Yüzbinlercesi bu günleri izleyen yıllarda içorganları delinerek, uzuvları yokolarak, çoğu da kan kanserine tutularak öldü. Kurtulabilenlerin yarısı kör kaldı. Bölgede 1954'e kadar her altı çocuktan biri ya ölü, ya da beyni, ağzı, kolları, bacakları eksik doğdu. Yıllar sonra Hiroşima'ya, öldürülen masum insanların anısına dikilen anıta şunlar kazındı: "Barış içinde yatın. Çünkü bu yanlışlık bir daha yinelenmeyecek!"

Batı Avrupa'da, kapitalist ülkelerde genellikle sessiz geçirtilen 6 Ağustos'un yaklaştığı günlerde ABD Başkanı Karter, gelmiş geçmiş en büyük, en korkunç ölüm aracı Nötron Bombası'nın seri yapımını başlattığını bildirdi.

Bu açıklama için seçilen zaman bir raslantı değil: kapitalist ülkelerde milyonlarca insan işsizliğin pençesinde. Yüzbinlerce genç çalışma ve eğitim olanaklarından yoksun. Amerikan iktisadının krizi derinleşiyor, doların değeri gittikçe düşüyor. ABD'de insanların yüzde yirmibeş geçim sınırının altında yaşamaya çalışıyor. Bir gecelik bir elektrik kesilmesi New-York kentini milyonlarca yoksulun açlığa karşı savaş alanına çeviriyor. Amerika Birleşik Devletlerindeki karaderililere, Batı Avrupa ülkelerinde yabancı işçilere uygulanan ayrımcı politika, ilericilere yapılan baskılar, kitlesel direnişlere yol açıyor. Baskı ve ayrımcılık politikası uluslararası kuruluşlarda dile getiriliyor, kınanıyor.

Böyle bir dönemde, son aylarda ABD Başkanının ikide bir sözde "insan hakları"ni öne sürüp sosyalist ülkelere saldırmasının bir kılıf hazırlama olduğu artık iyice ortaya çıkıyor. Büyük tekellerin, militarist savaş kışkırtıcılarının tüm insanlığa karşı işlemeye hazırlandıkları cinayetleri örtbas etme çabasında oldukları gözüküyor:

- Amerikan militaristlerinin hidrojen bombasından geliştirdikleri Nötron Bombası atıldığı çevreye nötron ve gama ışınları saçıyor. Bu ışınlar kalın duvarları, metrelerece betonu, toprak yığınlarını, ağır zırhları bile delip geçiyor. Asker, sivil, çocuk, hasta tüm insanları tüm canlıları öldürüyor. Ölüm ya bir anda, ya da bir aya kadar bir süre içinde yavaş, kavrandıra kavrandıra geliyor.
- Nötron Bombasının son derece güçlü ışınları canlı dokuları iyileşmeyecek biçimde öldürüyor. Ama evlere, fabrikalara, askeri araçlara hemen hiç zarar vermiyor. Kapitalist dünyanın kimi savaşçı, militarist politikacı ve yazarı şimdiden insanlardan "temizledikleri" sosyalist ülkelerin kazanımlarına nasıl el koyacaklarını tartışmadalar.
- Nötron Bombası öldürücü işlevini çok kısa bir zamanda yerine getirmekte, etkisi kısa sürede öldürme görevini yapıp kalkmaktadır. Böylece bombanın atılmasından az sonra askeri birlikler o bölgeye girebilmektedir.

- Olağan silahlarla, giderek atom ya da hidrojen bombası ile yürütülen bir savaş, kapitalist ülkelerdeki egemen çevrelerin, tekellerin kendi binalarını, fabrikalarını vb. yokedebilir. Bunlar şimdi, bu tür yalnız(!) "insanları temizleyen" böyle korkunç bir bombayla bu tür maddi kayıplardan da kurtulacaklarını hesaplamaktadırlar!

B-1 bombardıman uçaklarından, arayıcı roket-bombalardan nötron bombası çılgınlığına kadar uzanan yeni savaş kışkırtıcılığı, Karter'in "insan haklarına saygı" konusunda Viyetnam ve Hiroşima sorumlusu eski başkanlardan geri kalmadığını gösteriyor. Başkan Truman da savaşın bitimine yakın Atom Bombası ile yüzbinlerce insanın yok edilmesini "sosyalist ülkelere gözdağı vermek" ile gerekçelendirmişti.

Bir yandan kendi ülkelerindeki azınlıklara, yabancı işçilere renk ve dil farkı gözetip ayrımcı politika uygulayan, ilericiler meslek yasakları koyanların öte yandan insanlığı "eşyalara zarar vermeden" yoketmek için her türlü korkunç silahı üretmeleri, bu sistemin insanlık düşmanı yüzünü açığa vuruyor.

Üyesi bulunduğumuz Dünya Barış Konseyi "Nötron Bombasını Durduralım!" çağrısında bulundu. Bu bombaların özellikle yerleştirilmeleri öngörülen NATO ülkelerindeki demokratik, barışsever güçler bu çağrıya olanca güçleriyle destekliyor. Yüzlerce yazar, bilim adamı, politikacı, din adamları bu girişimlere katılıyor. Bağımsız devlet adamları, hukukçu ve yazarlar, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na, Birleşmiş Milletlere başvuruyorlar; Başkan Karter'in temel insan haklarına karşı işlediği suçlardan sanık olarak yargılanmasını istiyorlar. Batı Almanya'da SPD yöneticilerinden E. Bahr bile Nötron Bombası'nı "insan düşüncesi-nin yozlaşması" olduğunu söylüyor. Türkiye'de Barış Derneği'nin açtığı imza kampanyası hızla gelişiyor.

Hiroşima'nın yıldönümü 6 Ağustos - 13 Ağustos arası tüm Avrupa'da Nötron Bombası'na karşı kitlesel eylemlerin başlangıcı oluyor. Birçok ülkenin barışseverleri Alman Barış Derneğinin çağrısı üzerine ABD elçilikleri önünde uyarı nöbetleri tutuyorlar. Yurdumuzda Barış Derneği'nin izinde, tüm gerçek yurtseverler, ikili anlaşmalarla NATO'ya, ABD'ye peşkeş çekilen üslure de konması ön görülen Nötron Bombası'na karşı eyleme geçiyorlar. Yurtiçi ve yurtdışı savaş kışkırtıcısı güçlerin buyruğundaki 2. MC'ye karşı savaşla saldırılan yüzü artık iyice ortaya çıkan ABD'nin NATO'suna karşı savaşım birbirinden ayrılmıyor.

İnsanlığın yeni büyük düşmanı Nötron Bombası'nı durduralım!

Askerî paktların çözülmesi için, silahlanma yarışının sona erdirilmesi için savaş kışkırtıcılarına karşı duralım!

Saldırgan NATO'ya, faşist-gerici karması 2. MC'ye karşı birliğimizi ve dayanışmamızı güçlendirelim!

"Bizim Radyo" 22. Ağustos 1977

TKP'nin Sesi:

20.8.1977

Kim, kime nasıl malzeme sağlar ?

16 Ağustos tarihli sayısında
"Politika" gazetesinin/ bu başlık altında çıkan yazının özetini
veriyoruz.

Pazar günü "Tercüman" gazetesinin birinci ~~sayısında~~ sayfasında
yer alan" CHP ve aşırı sol" başlıklı başyazıyı imzaya bakacak
olursanız, gazetenin yazarlarından biri yazmış. Ancak yazının hemen
hemen tümü Türkiye'deki legal sosyalist partilerden birinin görüşle-
rini yansıtan bir aylık derginin Temmuz sayısında , TKP'ye yöneltilen
uzun bir "eleştiriden" nokta virgöl aynın alınmış.

Türkiye önemli bir dönemde. Bunu kabul etmeyen yok. Türkiye-
deki anti-emperyalist, anti-faşist güçler açısından , bu dönemeci
dönebilmenin tek yolu kesin bir birlikten geçiyor. Bunu kabul etmeyen

yok. Ama birliğe nasıl gidilecek ? İşte bu konuda yanlış tutumlar hemen kendisini gösteriyor. Birliğin ,güçbirliğinin, giderek cephe-
nin oluşturulmasının bunca hayati önem taşıdığı bir dönemde biraraya
gelebilmenin yolları ,yöntemleri nedir? Bu yöntemlerin ,yolların
zamanlaması nasıl yapılmalıdır? Günümüzde oluşturulmasına çalıştı-
rılan ve nereden gelirse gelsin tüm baltalama girişimlerine karşın
mutlaka oluşturulacak olan güçbirliğinin önemini burjuvazi, sanki
bazı ilerici ,demokrat ,sol,sosyalist çizgilerden ,kanatlardan çok
daha iyi kavranmış görünüyor. Bunu kavradığı içindir ki, birlik yo-
lundaki gelişmeleri vargüçüyle baltalamaya ,geciktirmeye çalışıyor.
"Tercüman"ın başyazısında da aynı amaç geçerli. Yazar CHP'ye göz
ediyor, "dikkat edin ha, bakın kimler sizin için ne niyetler besliyor-
lar" diyor. Böylece CHP'nin sağ kanadı uyarılıyor. Bunu yaparken de

bir sosyalist yayında çıkmış bir yazıyı "bakın ne yazıyorlar" dahi demeden benimsiyerek kullanıyor. Öte yandan, TKP üzerine dikkat çekiliyor ve bir taşla iki kuş vurulmak isteniyor. Bu taktikle hem ihbar mekanizması işletiliyor, hem de işçi sınıfı hareketi içindeki bazı bölünmeler ustaca körükleniyor. Buna karşılık Türkiye'de pek çok devrimci ve sözde işçi sınıfı adına hareket eden kuruluş ,parti, kanat ve çizgi güçbirliğini ağızlarından düşürmedikleri halde, cephe çağrısını ve güçbirliğinin demokrasi güçleri açısından önemini burjuvazi kadar bile kavramamış durumdalar. Yaklaşımlarından ,savrukluklarından , grupçu çıkışlarından anlaşılıyor bu.

İyi bilinir ,eleştiri özgürlüğü üzerinde gereği kadar tartışılmış ve eleştiri özgürlüğü adı altında nasıl burjuvaziye hizmet edilebileceği Lenin tarafından olabileceği kadar açıklık ve etkinlikle gösterilmiş. Pek kaypak, pek her yana çekilebilir bir kavramdır.

Evet ,eleştiri . Ama neyi nerede eleştirdiğimizi iyi bilerek, iyi hesaplıyarak ,bu eleştirinin nerede demokrasi düşmanı güçlere malzeme sağlayabileceğini, nerede onların oyunlarına g yem olacağını,nerede ertelenmesi gerektiğini, nerede güçleri bölebileceğini iyi hesaplıyarak. Evet, eleştiri özgürlüğü. Ama işçi sınıfı partisinin özgürlüğü yokken , henüz Türkiye Komünist Partisi üzerine konmuş yasak kalkmamışken, siz hangi eleştiri özgürlüğünden söz ediyorsunuz ? ve neyi nasıl eleştiriyorsunuz. Türkiye koşullarında özgürlüğü ve yasallığı olmayanı eleştirme özgürlüğünün burjuvazi tarafından nasıl kullanıldığı örnekleriyle ortada.

Güçbirliğine doğru yüründüğü ,yürünmesinin hayati zorunluk olduğu şu günlerde her şey bir başka ölçü, bir başka bakışla ele alınmalıdır. Sözümüz kuşkusuz bozgunculara,işçi sınıfı çizgisinden sapmış olanlara. provokatörlere değildir. Bunlar bu tartışmanın dışındadırlar

zaten. Sözümlüz işçi sınıfı çizgisinde olduklarını iddia edenlere-
dir. Artık ayrılıklara değil, birleşme noktalarını ön plana alma
ve işçi sınıfının sesine kulak verme zamanı çoktan gelmiştir. Her
attığımız adıma kime , nasıl malzeme sağladığımızı iyi hesaplar-
sak, tarih önünde sorumlu oluruz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI